

džeń wote dnja warnowani. Sda ƚo nam to ƚnadź dźiwne, so czi ludźo, ƚotsiž běchu psched lijeńzu žiwi na Noachowe warnowanje njeƚedźbowachu, hačž bě posdže? Dźiwamy ƚo na tym, so Sodomscy ludźo myslachu, so ƚot žortuje, jaƚo jim praješe, so je tón Knješ postanył, so by jich město sƚasyl a so ƚo nje-
dyrbja, je-li je jim jich žiwjenje lubo, žadny wo-
ƚomil ƚomdžicž, so bychu s města wuczełli? Wo-
prawdže, to móhło ƚo nam dźiwne sdacž, so tamni
na ƚo njemyslachu, ani na napominanja a war-
nowanja njepořłuchachu. Ale ƚať dha, hdy by
dyrbjał na cźlowjekow tseczi ƚrócz džeń sƚa-
ženja ƚaž polecžena bycž pschincž? A
ƚať, hdy bychmy my czi ludźo byli,
ƚotrychž to potrechi?

Sswět je we naschim cžařu runje na tym
řamym pucžu, ƚaž stary řwět psched lijeńzu. Tež
nam je, runje ƚaž tamnym, pschypowjedžene, so
Boži řud ƚo bliži.

Tón wulki řudniř wschěch cźlowřkich dźeczi je
prajiť: Runje jaƚo běřche we cžařu
Noacha, tať budže tež tón pschichod
teho cźlowjeka řyna. Pschetož runje jaƚo
woni běchu we tych dnjach psched lijeńzu; woni
jědžichu a pijachu, ženjachu ƚo a wudawachu ƚo,